

at man paalægger Menigheden at skulle høre ham et helt Aar igjennem? Seg kan ikke se Andet, end at det ærede Medlem for Kjøbenhavn tager feil, naar han siger, at han er gaaet noget videre ved at sætte „mindst et fuldt Aar“, medens det ærede Medlem for Fredericia (Gad) vil, at han skal have prædikeret „i det nærmest foregaaende Aar“; thi man faar jo i Reglen ikke Embede strax, naar man søger det, men Mange maa søge i flere Aar, og saaledes kunde en Kandidat, der søger Embede, vedblive at prædike i mange Aar, naar han skulde have prædikeret det nærmest foregaaende Aar. Det kan blive meget besværligt for Kandidaten, naar Sligt paalægges ham, men det vil virkelig blive endnu besværligere for den Menighed, hvor Kandidaten bor, og som skal være nødt til at høre paa ham, og for den Præst, som derved kan være hindret i selv at bestige Prædikerstolen og tale til sin Menighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Casfe) mener, at Kandidaten tillige burde „øve sig i præstelig Gjerning“. Seg tror, at det ærede Medlem henviste særlig til den kateketiske Gjerning, til Undervisningen for Børn; men det er jo egentlig ikke præstelig Gjerning. En Del af os ønskede ganske vist, at Præsten skal deltage i Religionsundervisningen, men hidtil har det indskrænket sig til Konfirmationsforberedelsen. Prædikenen er unegtelig en større Del af Præstens Virksomhed, men hvad der foruden er en vigtig Del deraf, Sacramenternes Forvaltning, Seiligheds-Salerne, den egentlige Sjælesorg, staar jo næsten aldeles ikke Kandidaten aaben. Dette Forslag af det ærede Medlem har derfor ogsaa kun meget lidt at sige (Casfe: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?). Der er yttret, at det skulde være uheldigt og uberettiget, at vi have krævet, at Halvdelen af de Valgberettigede skulde deltage i Valg-handlingen, for at Udnævnelse skal finde Sted. Det er imidlertid slet ikke saa usædvanlig en Bestemmelse — det forekom mig, at det ærede Medlem her ved Siden (Gad) fandt, at det var noget Uhørt — den Bestemmelse gjælder jo endog for vore egne Forsamlinger, at naar ikke Halvdelen af Medlemmerne er tilstede, kan der ikke tages nogen gyldig Beslutning, og jeg ser ikke, hvorfor noget Saadant ikke kunde oversøres paa dette Forhold. Dertil kommer, at vi slet ikke kræve det som en nødvendig Betingelse, men kun sige, at, naar det ikke er Tilfældet, kan Ministeren sætte sig ud over Valgets Udfald, forsaavidt han ikke behøver at tage den Første, der er indstillet. Det er altsaa i saa Fald kun overladt til Ministerens Skjøn, om han finder, Indstillingen bør følges eller

ikke. Iøvrigt er dette kun et Forslag, som vist nok for os Alle er af saa underordnet Betydning, at vi ikke ville modsætte os en Ændring deri, hvis det maatte ønskes. Seg antager, at i alt Fald i vore Landsbymenigheder vil det være noget Uhørt, at ikke Halvdelen af de Valgberettigede giver Møde. Seg kjender noget til saadanne Valg fra Slesvig; men jeg veed ikke, at det der nogenstunde er indtruffet, at ikke Halvdelen af de Valgberettigede have mødt. Spørgsmaalet vil altsaa neppe faae Betydning uden for enkelte større Kjøbstæders Vedkommende og for Kjøbenhavn. Men Menighederne der maa tage Skæde for Hjemsjæld, naar de ikke have saa megen Interesse for Valget, at de ville møde ved Valg-handlingen. Ved Spørgsmaalet om Færøerne skal jeg ikke opholde mig. Det er en Selvfølge, at vi kunne ønske, at Lovforslaget udstræktes til hele det danske Rige, altsaa ogsaa til Færøerne; men det er jo meget let at forudsæ, at der med Hensyn til disse kan være Ting at tage i Betragtning, som ikke for Liden kjendes, og det have vi villet udtrykke ved vort Forslag. Naar vi vilde sætte: denne Lov gjælder ikke for Færøerne, have vi jo desværre en altsaa lang Erfaring for, at den da meget let ikke vilde komme til Anvendelse der.

Casfe: Om jeg end havde fundet, at der kunde have været Noget i den ærede Ordførers sidste Foredrag, som kunde have indeholdt nogen Opfordring for mig til yderligere at udtale mig, er der to Udtalelser af ham, som gjøre, at jeg slet ikke skal komme ind paa noget Gjenvar til ham. Den ene er den, som indeholdt, at jeg, saavel som mine ærede Medforslagsstillere, ikke havde gjort os tilstrækkelig Uleilighed med at sætte os ind i det Forhold, hvorpaa det egentlig her kommer an, og den anden Udtalelse er den, hvori han berørte den af mig i Almindelighed brugte særdeles overlegne Maade at tale paa, naar der var Spørgsmaal om at gjøre Indvendinger, uagtet min Overlegenhed i Formen — thi dette var da egentlig Meningen — ikke stod i Forhold til den Kundskabsylde, som jeg i Grunden tiltrøede mig.

Sørensen: Naar den ærede Minister ligesom Mindretallet i Udvalget imod det Forslag, som er indbragt af flere Medlemmer her i Thinget, har fremhævet, at det er meget for vidtgaaende, saa har den ærede Ordfører jo, som det synes mig, klart gjort Rede for, at det langt fra er vidtgaaende, og at der endog tidligere her i Salen er fremkommet Forslag, som have været endnu langt mere vidtgaaende. Seg vil for mit Vedkommende